

Overal en ergens

De mama van Yolanda is overleden.
Het ene moment ademde ze nog. Vlak daarna niet meer.
Ze was er nog wel, maar toch ook weer niet.
Waar kan haar mama nu zijn?
'Als je me zoekt, lieve schat, dan zul je me vinden,'
had mama haar nog gezegd.
Dus besluit Yolanda op zoek te gaan.
Op zoek naar haar mama.
Haar mama die dood is.
Tijdens haar zoektocht krijgt ze hulp
van alle lieve mensen om zich heen.

Een poëtisch, ontroerend en inspirerend verhaal
over verlies en over het bewonderenswaardige geloof
en rotsvaste vertrouwen van een klein meisje.
Voor kinderen vanaf 5 jaar.

Als illustrator kan ik er alleen maar van dromen om ooit net zo'n mooi boek te mogen
illustreren als deze. Ik stond dan ook te springen toen dit boek op de deurmat viel. Want wat
is hij mooi. En niet alleen de plaatjes.

Het boekje gaat over het verlies van een ouder en hoe kinderen daar mee om moeten leren gaan. Het zoeken naar de leegte die een ouder achterlaat. Yolanda is haar moeder verloren en gaat op zoek naar haar. Ze komt erachter dat – ondanks dat haar moeder er niet meer is – alles om haar heen haar aan haar moeder zal herinneren en dat haar moeder altijd bij haar zal zijn.

Hoewel ik (nog) geen kinderen heb, wist ik na één pagina al dat ik dit boekje voor eeuwig zal bewaren. Het wist me tot tranen toe te roeren. Want zonder dat er veel woorden vuil worden gemaakt, weet dit verhaal zo in te slaan op je emoties. Het gaat over loslaten, verder gaan, maar ook hoe een kind zo'n moeilijk verlies zou kunnen verwerken.

Daarnaast zijn de afbeeldingen prachtig. Mooi afgewerkt, maar toch met een duidelijk ambachtelijk handschrift, wat ik als collega-illustrator alleen maar mooi vind. Beeld en tekst weten elkaar te versterken en maken het een mooi afgerond geheel.

Ik heb wel een aantal prentenboeken in de kast, maar dit vind ik tot nu toe één van de mooiste. De prachtige illustraties en het breekbare verhaal maken het tot een kostbaar boekje dat ik iedereen aan kan raden; of het kind nou iemand is verloren of niet. Het leert namelijk een mooie les; dat iemand die verdwenen is, niet perse weg is.

Geplaatst op 24 oktober 2015 door Emmy Ruijven